

Posudek na bakalářskou práci Aleny Smítkové, Kostel svatého Havla a vrch Havlín na Zbraslavi.

UK FF, Katedra pomocných věd historických a archivního studia, Praha 2006,

56 stran + přílohy

Alena Smítková zvolila jako téma své bakalářské práce dějiny kostela sv. Havla na Zbraslavi, nejstaršího známého kostela na území Zbraslavi. Původně panský empоровý, záhy farní, nakonec hřbitovní kostel, poprvé písemně doložený k roku 1115 byl od konce 13. století zastíněn královskou fundací cisterciáckého kláštera, jemuž byl na konci 14. století spolu s dalšími farními kostely inkorporován. Ačkoli zbraslavský kostel sv. Havla nepatřil nikdy k významným církevním institucím, byl od nejstarších dob součástí Zbraslavi a jeho dějiny jsou nedílnou součástí jejích dějin. Nepříliš velkému významu kostela v průběhu jeho existence ovšem odpovídá i pramenná základna, z níž je možno rekonstruovat jeho dějiny. To se týká nejen období středověku, ale i některých úseků novověkých dějin. A. Smítková se s touto skutečností vyrovnala tak, že vyšla ze známých skutečností vývoje Zbraslavi i obecných znalostí vývoje osídlení a církevní, politické a vrchnostenské správy a začlenila do základních obrysů historického vývoje známé informace o zbraslavském kostelu sv. Havla.

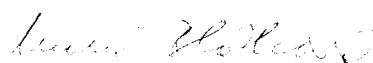
Po úvodu, v němž nastínila téma práce, a přehledu pramenů a literatury k tématu rozčlenila práci do čtyř kapitol (3-6). Přehled správního vývoje, vývoje románských kostelů a vývoje regionu vytvořil A. Smítkové dobré východisko ke studiu vlastní problematiky kostela sv. Havla. Zde vyčerpala snad všechny pramenné zmínky týkající se staršího vývoje kostela, jeho uspořádání, vybavení i jeho funkce, až po moderní dobu, kdy již mohla vycházet z konkrétnějších zpráv, až po nejnovější informace o hřbitově u tohoto kostela. Dochované pramenné zprávy také vymezipily hlavní etapy vývoje kostela zachycené v bakalářské práci. Uvedený postup a důvěrná znalost regionu umožnily autorce vyslovit vlastní, dosti pravděpodobné, hypotézy (např. s. 18, 20, 23). Výsledky jsou pak stručně shrnuty v závěru práce. Práce je doplněna seznamem pramenů a literatury a přílohami (ty nejsou evidovány v obsahu; dále postrádám popis k příloze 1 a zdůvodnění, proč byla zařazena příloha 3, jinak pracná a pečlivě zpracovaná).

Přes obtíže způsobené torzovitými prameny prokázala A. Smítková způsobilost pracovat s původními vydanými i archivními prameny, dobrou znalost odborné literatury, byť ve stručném podání místy dochází k přílišnému zjednodušení, a ukázala i schopnost syntetického pohledu. Práce je zpracována pečlivě a s rozhledem. Občas se projevují některé spíše formulační nepřesnosti, například když místo konkrétních pramenů je uvedena jejich edice (první

zmínku o kostele sv. Havla neobsahuje Codex diplomaticus, ale v něm vydaná listina, v práci nebyl použit „přepis“ latinského originálu Zbraslavské kroniky, ale její edice v PDCĚ – obojí na s. 2). Ke zmínce o farářích chybějících v Libri confirmationum (s. 29) nutno připomenout, že zápisy do těchto knih nebyly povinné a nejsou v nich zachyceny všechny změny v obsazení far, proto je nutno informace doplňovat z jiných pramenů (pokud jsou k dispozici). Chronogram uvedený na s. 41 podle literatury neodpovídá uvedenému letopočtu, což však nemusí být chyba autorky. Další připomínky se týkají spíše „technické“ stránky práce. Bylo by vhodné sjednotit název edice narativních pramenů (v textu jsou uváděny Prameny dějin českých, v poznámkách zkratka FRB), občas jsou v práci písařské chyby (hlavně v seznamu literatury), místo soupisu časopisů by bylo vhodnější zařadit seznam použitých zkratk. Četné chyby jsou v anglickém résumé.

Přes uvedené výhrady vyhovuje práce Aleny Smítkové po obsahové i formální stránce nárokům kladeným na bakalářskou práci a lze ji doporučit k obhajobě. V hodnocení práce váhám mezi stupněm „velmi dobře“ a „dobře“. Konečný výsledek bude záležet na obhajobě.

V Praze, 8. května 2006.

Prof. PhDr. Marie Bláhová, DrSc.